

книгы писаны преди нѣколко вѣкове и тысящелѣтіа до наше-то время.

В. Требва ли да пазимъ свѣщенно-то преданіе и тогава, кога-то мы имаме свѣщенніе-то Писаніе?

Ѡ. Требва да увардјуваме преданіе-то, съ Божественно-то Откровеніе и съ свѣщенно-то Писаніе съгласно, както учи за това само-то свѣщенно Писаніе. Апостолъ Павелъ пише: *тѣмже убо братіе стойте и держите преданія, имже научистеся или словомъ или посланіемъ нашимъ.* 2 Сол. II, 15.

В. Защо и сега нѣждно ѣ преданіе-то?

Ѡ. За ръководство къ правилно-то разумѣваніе свѣщенно-то Писаніе, за правилно-то съвършаваніе таинства-та и за дръженіе свѣщенны-тѣ Обряды въ чистотѣ на пръвоначално-то имъ установленіе.

Свѣтлый Василій Великій говори за това слѣдѣющіе-то: *Отъ увардены-тѣ въ Църковь-тѣ догматы и проповѣданія нѣкои мы имаме Отъ писменно наставленіе, а нѣкои сме пріяли Отъ Апостолско-то преданіе по преемство-то въ тайнѣ-тѣ. Тыя и другы-тѣ имѣтъ Еднѣ и самѣ силѣ за благочестіе-то, и на това не ще никой противорѣчи, ако и да Е малко вѣщъ въ чърковны-тѣ установленія. Понеже ако ся рѣшимъ да Отвъргаме ненаписаны-тѣ обычаи, като че неймѣжущи великъ важность: тогава небѣлѣжно щемъ повредимъ Евангеліѣ въ най главно-то, или паче Отъ Апостолскѣ-тѣ проповѣдь щемъ Оставимъ пусто имя. На примѣръ, да смислимъ най испървомъ за пръво-то и най общѣ-то. да бы уповажущи-тѣ на имя-то Господа нашего Іисуса Хріста знаменовалися съ кръсть, кой училъ Е съ писмо? Камъ истокъ*